

Nr: AC 2303 24123

Het College van Beroep voor de Examens,
mr. dr. N.J.A.P.B. Niessen, voorzitter, dr. R. Wilders en mw. S. Boll, leden.

BESLISSING inzake het beroep van [REDACTED] hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 16 maart 2023, tegen de beslissing van 7 februari 2023 van de examencommissie Exacte Wetenschappen van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica, hierna te noemen “verweerster”, waarbij aan appellant voor zijn masterscriptie *Stochastics and Financial Mathematics* het cijfer 7,5 is toegekend.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 7 februari 2023 is door verweerster aan appellant voor zijn masterscriptie *Stochastics and Financial Mathematics* het cijfer 7,5 toegekend. Tegen dit besluit is het beroep van 16 maart 2023 gericht. Bij schrijven van 20 maart 2023 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden op 13 april 2023, maar heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 24 april 2023 heeft verweerster een verweer ingediend. Het beroep is behandeld tijdens een zitting op 4 mei 2023, alwaar appellant is verschenen. Namens verweerster was niemand aanwezig.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet met het besluit verenigen, omdat hij had verwacht minstens een 8 of een 8,5 te krijgen in plaats van een 7,5. Het verkregen cijfer is opgebouwd uit een 7 voor ‘attitude en execution’, waar appellant zich totaal niet in kan vinden en wat hij ook niet zou concluderen uit de rubric, een 7,75 voor de scriptie zelf, en een 7,75 voor de presentatie die appellant eveneens laag uitgevallen vindt. Appellant stelt zich te baseren op de motivatie en de rubric die hem zijn verstrekt via DataNose en een gesprek dat hij heeft gehad met de examiner. Appellant licht toe dat het hem is tegengevallen op welke manier de beslissing gemotiveerd werd na de presentatie. Volgens hem werd er bij de cijfers voor de verschillende onderdelen geen enkele motivatie gegeven en werd hij verwezen naar DataNose. Ook in de kritiek die appellant te horen kreeg met betrekking tot de scriptie, zowel over de te lange tijd die eraan besteed is, de lengte ervan (80 pagina’s geschreven tekst inclusief inhoudsopgave, index en bibliografie) en de layout (‘clumsy’) kan hij zich niet vinden. Verder geeft appellant aan dat de tweede examiner in zijn feedback lijkt te impliceren dat alleen de laatste hoofdstukken ‘original contributions’ bevatten, hetgeen volgens appellant niet waar is. Hij licht toe dat de inleiding van zijn scriptie een lijst bevat van maar liefst 21 ‘original contributions’, met name in hoofdstuk 1. Vervolgens stelt appellant dat hij zich evenmin kan vinden in de kritiek dat er mogelijkheden geweest zouden zijn voor meer eigen initiatief en motivatie en dat ‘er te veel aan hem getrokken diende te worden’. Appellant is van mening dat hij meer initiatief heeft genomen dan in de meeste scripties gebeurt en hij herkent zich niet in de opmerking over een gebrek aan motivatie. Hij gaat ervan uit dat beide examinatoren bijdragen uit zijn werk over het hoofd moeten hebben gezien ondanks de opsomming die begint op pagina 9 en de uitleg in de inleiding en conclusie.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld ten aanzien van de totstandkoming van het cijfer.

Verweerster verwijst naar het gesprek dat met appellant is gevoerd op 13 april 2023, waarbij de voorzitter en een lid bij aanwezig waren. Van het gesprek zijn notulen opgesteld. Volgens verweerster was het belangrijkste gespreksonderwerp, afgezien van de andere relatief minder belangrijke punten

van het beroep, de houding en uitvoering die appellant tijdens het hele project heeft vertoond. Verweerster stelt nagegaan te zijn of appellant al dan niet nadelige gevolgen heeft ondervonden van de procedurele stappen die het (scriptie)project begeleiden. Verweerster is tot de conclusie gekomen dat het antwoord hierop negatief is en dat het cijfer van appellant op een eerlijke en rechtvaardige manier tot stand is gekomen. Verweerster erkent dat de eerste beoordeling door de dagelijks begeleider, schriftelijk op het supervisorformulier, aanzienlijk positiever was dan de uiteindelijke beoordeling, met name voor houding. Volgens verweerster is dit niet ongebruikelijk. Dagelijks begeleiders, vooral als het gaat om niet-universitair personeel zoals in het geval van appellant, schrijven vaak lovende beoordelingen omdat zij dit niet zien als een eindbeoordeling op zich, maar eerder als een gelegenheid om de student aan te moedigen voor een geleverde prestatie. Per slot van rekening, zo stelt verweerster, is het formulier voor de dagelijks begeleider geen definitieve beoordeling op zich. De eigenlijke finale beoordeling gebeurt op basis van een persoonlijk gesprek waarbij de dagelijks begeleider zowel de eerste als de tweede examinerator ontmoet om hun gezichtspunten te bespreken. Volgens verweerster werd door beide examineratoren opgemerkt dat de dagelijks begeleider steeds kritischer was ten opzichte van zijn schrijven in het supervisorformulier. Hieruit volgde dat het cijfer voor attitude tot tevredenheid van alle drie partijen werd vastgesteld. Verweerster vervolgt dat afgezien van de rubric "Attitude and Execution", beide examineratoren onafhankelijk van elkaar vrijwel tot hetzelfde cijfer zijn gekomen en dat er derhalve geen reden is om de integriteit of betrouwbaarheid van beide examineratoren in twijfel te trekken. Tot slot geeft verweerster aan het merkwaardig te vinden dat appellant op geen enkel moment contact heeft opgenomen met de dagelijks begeleider om de zaak te bespreken alvorens beroep in te stellen. Een dergelijke stap zou bevorderlijk zijn geweest om te begrijpen hoe het cijfer is opgebouwd.

Verweerster zegt geen aanleiding te hebben om het besluit te herzien.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Het College stelt voorop dat het vaststellen van het resultaat van een tentamen, in beginsel uitsluitend ter beoordeling van de bevoegde examencommissie c.q. examinerator staat. Slechts indien het College tot de conclusie komt dat de examencommissie c.q. examinerator niet in redelijkheid tot het desbetreffende oordeel heeft kunnen komen, kan het College een daartegen gericht beroep gegrond verklaren. De deskundigheid van de examinerator in aanmerking genomen, moet het College met een terughoudende toetsing volstaan. De taken en bevoegdheden van het College strekken derhalve niet tot het (opnieuw) beoordelen van het ingeleverde werk.
3. Voor zover appellant met zijn beroepsschrift een herbeoordeling door het College beoogt van het betreffende tentamen, c.q. masterscriptie, vraagt appellant in feite een toetsing waartoe het College, gelet op de te hanteren marginale toetsingsmaatstaf, niet bevoegd is.
4. Het College heeft vastgesteld dat de beoordeling van de scriptie waartegen dit beroep is gericht, is uitgevoerd door twee bevoegde examineratoren, waarbij gebruik is gemaakt van dezelfde beoordelingscriteria. Appellant heeft zijn bezwaren tegen de beoordeling kenbaar gemaakt aan één van de examineratoren van zijn scriptie. De betreffende examinerator heeft daarnaast ook een aantal van de vragen van appellant beantwoord waardoor de bezwaren van appellant inhoudelijk besproken zijn.
5. Het College benadrukt dat beoordelingsnormen en de toepassing daarvan behoort tot de professionele deskundigheid van examineratoren, hetgeen marginaal wordt getoetst door het College. Het College ziet geen aanleiding te oordelen dat de betrokken examineratoren blijken te geven van een onredelijk oordeel. De scriptiebegeleider heeft niet de taak om de begeleiding

en feedback af te stemmen op de wens van appellant om een 8 te halen. Appellant is zelf verantwoordelijk om via zijn scriptietraject aan te tonen dat zijn scriptie een 8 waard is.

6. Het College volgt het standpunt van verweerster dat, gelet op de zorgvuldigheid waarmee de scriptie is beoordeeld en de uitleg die appellant heeft gekregen over de wijze van totstandkoming van het cijfer, de beoordeling van appellant voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen.
7. Gelet op het voorgaande is het College van oordeel dat er voor verweerster geen aanleiding bestond om het cijfer voor de afstudeerscriptie *Stochastics and Financial Mathematics* van appellant te wijzigen.
8. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat niet kan worden gezegd dat het bestreden besluit in strijd is met het recht. Het beroep tegen dit besluit is daarom ongegrond.

III. Beslissing

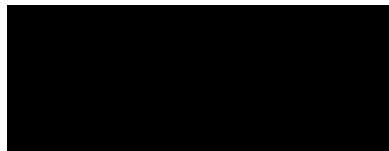
Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica;
 - het College van Bestuur en
wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 9 juni 2023

mr. S.M. Smith
secretaris

mr. dr. N.J.A.P.B. Niessen
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij de **Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State**, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.